

РЕШЕНИЕ

№ 48

гр. Шумен , 20.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ II в публично заседание на двадесет и първи юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Мариана Ив. Георгиева
Членове: Светлин Ем. Стефанов
Румяна В. Райкова

при участието на секретаря Станислава Ст. Стойчева
в присъствието на прокурора Димитър Георгиев Арнаудов (ОП-Шумен)
като разгледа докладваното от Мариана Ив. Георгиева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20213600600143 по описа за 2021 година

Производство по чл.318 и сл. от НПК.

С присъда № 3 от 23.03.2021г. по НОХД № 1650 по описа за 2020г.
Шуменския районен съд признал П. Н. П. ЕГН ***** за виновен в това,
че на 21.05.2020 г., с. Васил Друмев, общ. Шумен, в л.а. марка „*****“ с
рег. № *****, собственост на „БУЛ-ЮНИОНКОМЕРС“ ООД, гр.Шумен,
държал огнестрелно оръжие –

фабрично произведен самозаряден пистолет, марка „VENOLLA“, модел
„MENTA“ с фабричен номер 21909, калибър 7.65 мм, по смисъла на чл.4, ал.2
от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и
пиротехническите изделия и 7/седем/ броя боеприпаси за огнестрелно оръжие
– бойни патрони, калибър 7.65 x 17SR /Browning/ (.32 ACP), по смисъла на
чл.7, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и
пиротехническите изделия, годни за използване по предназначение, без да
има за това надлежно разрешение, което се изисква по смисъла на чл.56, ал.1,
във вр. с чл.50, ал.3 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества
и пиротехническите изделия, поради което и на основание чл.339, ал.1от НК и

чл.54, ал.1 от НК го осъдил на 2 /две/ години „Лишаване от свобода“.

На основание чл.66, ал.1 от НК отложил изпълнението на така наложеното наказание за срок от 4/четири/ години.

На основание чл.53, ал.2, б.”а” от НК отнел в полза на държавата веществените доказателства по делото – фабрично произведен самозаряден пистолет марка „VENOLLA“, модел „MENTA“ с фабричен номер 21909, калибър 7.65 мм. и 7/седем/ бр. гилзи от бойни патрони, калибър 7.65x17SR /Browning/ (32 ACP).

На основание чл.189, ал.3 от НПК осъдил подсъдимия П. Н. П. да заплати в полза на бюджета по сметка на ОДМВР - Шумен направените разноси в досъдебното производство в размер на 246.64 лв. и по сметка на Районен съд гр.Шумен, направените в съдебното производство разноси в размер на 20.00 лева.

Срещу така постановеният съдебен акт е депозирана жалба от защитника на подсъдимия П.. По същество се изразява становище за незаконосъобразност на присъдата на ШРС, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбата е бланкетна и не са изложени конкретни доводи. Моли присъдата на първоинстанционния съд да бъде отменена и постановена нова, с която подзащитния му да бъде признат за невиновен по обвинението, за което е предаден на съд.

В съдебно заседание представителят на Шуменска окръжна прокуратура намира жалбата за допустима, но необоснована и неоснователна. Счита, присъдата за законосъобразна и обоснована, а по отношение на наложеното наказание, за справедлива. Предлага да бъде потвърдена.

Подсъдимият П. Н. П., редовно призован, се явява лично и редовно упълномощените си защитници от фазата на досъдебното производство адв.Св.П. от ШАК и адв.Н.С. от АК-София.

Защитниците на подс. П. поддържат жалбата и застъпват тезата, че техния подзащитен не е извършил престъплението по чл.339, ал.1 от НК, за което е предаден на съд. Излагат подробно своите аргументи, като акцентират на субективната страна на деянието, както и маловажност на случая по

отношение на боеприпасите. Молят първоинстанционната присъда да бъде отменена и да бъде постановено решение, с което подс.П. да бъде признат за невиновен.

Подсъдимият поддържа становище за негодност на оръжието и моли за справедливост.

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество, неоснователна.

Въззивната инстанция при проверка на присъдата, обсъди изложените доводи и като провери същата изцяло съгласно изискванията на чл. 313 - 314 от НПК установи предпоставките за прилагане на чл. 338 във вр. с чл. 334, т. 6 от НПК.

Първоинстанционният съд е установил следната фактическа обстановка:

На 17.01.2020г. подс. П. Н. П. подал заявление № 172900-901 до Началника на РУ - Шумен да му бъде издадено разрешение за придобиване, чрез закупуване на 4 бр. огнестрелни оръжия за ловни цели. На 14.05.2020г. на подсъдимият били издадени Разрешение № 20200595944, Разрешение № 20200595889 и Разрешение № 20200595973 за придобиване на 3 броя дългоцевни огнестрелни оръжия за ловни цели и боеприпаси и 1 брой късоцебно огнестрелно оръжие за ловни цели /пистолет, револвер/ с дължина на цевта до 30 см и боеприпаси. Въпреки, че били издадени, посочените разрешения не били връчени на подсъдимия и не били използвани за закупуване на огнестрелни оръжия. На 17.02.2020г. подс. П. подал и заявление № 172900-3278/17.02.2020г. за издаване на разрешение за закупуване на късоцебно огнестрелно оръжие за самоотбрана, по което му бил постановен отказ от Началника на РУ -Шумен на 18.05.2020г.

Подсъдимият П. Н. П. живеел в гр.Шумен, но ползвал и имот в с.Васил Друмев, собственост на сина му. Във връзка с получен на 18.05.2020г. сигнал в РУ гр.Шумен, че подсъдимият носи пистолет, на 20.05.2020г. било образувано досъдебно производство № 505/2020г. по описа на РУ - Шумен за престъпление по чл.339, ал.1 от НК. Предвид наличните данни, че съпричастност към разследваната дейтелност имал подс. П., в хода на

разследването било планирано извършването на процесуално – следствени действия, а именно обиск на подсъдимия, претърсвания на л.а марка „*****“ с рег. № ***** и недвижим имот в *****, ползвани от подсъдимия, с цел намиране и изземване на вещи, относими към предмета на разследване, за които действия на 20.05.2020г. по искане на наблюдаващият прокурор, били дадени разрешения от състав на РС -Шумен. Във връзка с извършване на планираните процесуално – следствени действия, на 21.05.2020г. свидетелите Й.В.К. – мл. полицейски инспектор при РУ - Шумен и Б.П.Т. – разузнавач към ОДМВР – Шумен, били изпратени в с.Васил Друмев, с оглед установяване местонахождението на подсъдимия и предприемане на действия по спиране на управлението от него л.а. „*****“ с рег. № *****, с цел извършване на процесуално – следствените действия – обиск, претърсване и изземване. Около обяд на 21.05.2020г. лекият автомобил „*****“ с рег. № *****, управляван от подсъдимият, бил спрял на центъра на селото, за което бил уведомен Оперативния дежурен при РУ гр.Шумен. Разследващ полицай предприел действия по претърсване на подсъдимия и автомобила. При извършеният обиск на подсъдимия не били намерени вещи от значение за разследването. При предприемането на действия по претърсване на лекия автомобил, подсъдимият бил поканен да посочи търсени предмети, които могат да имат значение за досъдебното производство, в резултат на което подс. П. посочил намира се в автомобила, на пода зад седалката на водача, червена торба, в която бил поставен пистолет с пълнител със 7 броя патрони калибър 7.65 x 17. Пистолетът се намерил в състояние на невъзможност за привеждане в движение на затворния блок. Подсъдимият обяснил, че пистолетът му бил подарък и не функционирал.

В досъдебното производство е била назначена и изготвена комплексна дактилоскопна и балистична експертиза, според заключението на която намереният в автомобилът пистолет представлява фабрично произведен самозаряден пистолет, марка „VENOLLA“, модел „MENTA“ с фабричен номер 21909, калибър 7.65 мм, произведен в Германия през първата половина на 20 век. В състоянието, в което е иззет е негоден за използване по предназначение, не е възможно с него да бъде произведен изстрел. Установената от вещото лице неизправност и невъзможността на пистолета

да функционира, се дължи на неправилно сглобяване на вероятно самоделен щифт, фиксиращ цевта. След правилното сглобяване и фиксиране на цевта, посредством същият щифт, частите и механизмите на оръжието функционират правилно и пистолетът е годен за използване по предназначение огнестрелно оръжие. С него са били произвеждани изстрели и са били произведени нормални изстрели от вещото лице, включително и с представените за изследване боеприпаси, намерени в пълнителя на пистолета. Иззетите при претърсването на автомобила 7 броя патрони, намерени в пълнителя на пистолета, са фабрично произведени и представляват бойни патрони калибър 7.65 x 17SR /Browning/ (.32 ACP). Същите са годни да се използват по предназначение, вкл. и с представения за изследване пистолет марка „VENOLLA“, модел „MENTA“.

Изложената фактическа обстановка районният приел за установена въз основа на обясненията на подсъдимия, показанията на свидетелите Й.В.К. и Б.П.Т., заключението на комплексната дактилоскопна и балистична експертиза, както и събраните в досъдебното производство доказателства по надлежния процесуален ред, които са приобщени по реда на чл.283 от НПК.

Така изложената от първоинстанционния съд фактическа обстановка настоящата инстанция намира за правилно установена, след прецизна оценка на доказателствените източници. На тази плоскост районният съд е направил и обосновани изводи, които са го мотивирали да приеме, че от обективна и субективна страна с пряк умисъл подсъдимия П. е извършил деянието, за което е предаден на съд, квалифицирано по чл.339, ал.1 от НК.

Правилно ШРС констатирал, а видно е и от материалите по делото, че фактическите обстоятелства, относно обективните признаци на престъпния състав са налице. По делото не се спори, че подс. П. е държал процесното оръжие и боеприпаси за него. Както правилно е посочил първоинстанционния съд престъплението по чл. 339, ал. 1 от НК е безрезултатно, т.е формално престъпление на просто извършване, и като такова е било довършено с установяване на фактическата власт върху предмета на деянието.

Особеността при разглеждания казус е наличието на обстоятелство, че при изземването на процесния пистолет същият технически е в невъзможност да произведе изстрел, поради пречка за нормален ход на затворния блок и

съответно възниква въпроса за съставомерност на деянието по чл.339, ал.1 от НК. Това е и основния довод на защитата, изложен както пред настоящата инстанция, така и в хода на първоинстанционното производство. Доводът е неоснователен. Действително заключението на експертизата по делото е категорично, че пистолета в състоянието, в което е иззет, е негоден за използване по предназначение, тъй като не било възможно с него да бъде произведен изстрел. Установената причина е техническа и се изразява единствено в грешка при сглобяването / неправилно поставяне на щифт, който фиксира цевта/, т.е. при правилно поставяне на щифта, частите и механизмите на оръжието функционират нормално и същият е годен като огнестрелно оръжие. Констатирано е в рамките на експертизата, че същият е произвеждал изстрели, а е произвел такива след посочената корекция на щифта. Естеството на обсъжданата техническа причина и нейното отстраняване не изисква специфични технически познания и умения, до какъвто извод е достигнал и районния съд. Елементарно познаване на конструкцията на огнестрелните оръжия са достатъчни за откриване и коригиране на причината за невъзможност оръжието да произведе изстрел.

Факта, че подсъдимият е предприел действия да му бъдат издадени разрешения за придобиване на огнестрелни оръжия за ловни цели, между които и късоцевно огнестрелно оръжие като в заявлението му е отразено, че прилага копие от заверен билет за лов, съгласно изискванията на чл.77, ал.2 от ЗОБВВПИ е достатъчно красноречив и обосновава извода, че подсъдимият е завършил специализиран курс, включващ задължително според Закона за лова и опазване на дивеча теоретична и практическа подготовка по оръжезнание и ловна стрелба. Успешното завършване на този курс е и основанието да притежава издадено удостоверение за придобито право на лов. Горното е достатъчно да се направи извод, че подсъдимия е имал познания в областта на огнестрелните оръжия. Безспорно установено по делото е и, че процесният пистолет е огнестрелно оръжие по смисъла на закона. Същият е фабрично произведен, произвеждал е изстрели преди приобщаването му към делото, а е произвел такива и в рамките на изготвяне на експертизата, след корекция на позицията на щифта. Изводът, че процесният пистолет представлява огнестрелно оръжие по смисъла на чл.4, ал.2 от ЗОБВВПИ и държането му е обществено опасно и може да бъде

предмет на престъпление по чл.339, ал.1 от НК е правилен.

По делото е установено, че подс.П. е нямал надлежно разрешение с правно основание по чл.56, ал.1от ЗОБВВПИ за съхранение и носене на огнестрелно оръжие и боеприпаси, който факт от своя страна е достатъчен за възникване на наказателна отговорност за “държане” на въпросния пистолет и предадените с него боеприпаси.

Настоящата инстанция не намира в доказателствата по делото и техния анализ основа, на която да приеме направените изводи от районният съд относно обективната страна на разглежданото престъпление за неправилни или необосновани.

С необходимата прецизност се отнесъл районният съд и при обсъждането на субективната страна на деянието. Правилно е посочил, че освен фактическото държане на оръжие и боеприпаси, деецът трябва да има и съзнание, че ги държи без надлежното разрешение. Предхождащите фактически действия от страна на подсъдимият са достатъчно красноречиви, за да обосноват извод, че е съзнавал задължителното изискване да има разрешение да държи това огнестрелно оръжие и боеприпаси и да не се е снабдил с такова. Завършването на специализиран курс, подадените в МВР заявления са доказателства за това, че подс.П. е бил запознат с реда на придобиване, носене и съхранение на огнестрелни оръжия. Допълнителен аргумент, че е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е общественотоопасните последици от него и е искал тяхното настъпване се явява факта, че в справката за съдимост на подсъдимото лице е вписана присъда влязла в законна сила през 1999г., с която е признат за виновен в извършването на престъпление по чл.338, ал.1, предл. 2-ро от НК – „че през 1995г. като държал огнестрелно оръжие – 9мм пистолет „Макаров“ не взел необходимите мерки за сигурност“. Т.е макар и реабилитиран за това деяние, не се заличава наличието на такова извършено от подс.П. престъпление и не може да се игнорира факта, че същият има афинитет към огнестрелните оръжия, притежавал е такива на законно основание, което още веднъж потвърждава извода, че подс.П., не само има технически познания по отношение на оръжията, но и е извършил престъплението при пряк умисъл. Поради изложеното и без да ги преповтаря, съдът намира изводите на

районния съд за правилни и обосновани.

Задълбочено е подходил първоинстанционния съд и при обсъждане на обясненията на подсъдимия. Изключително подробно са били обсъдени, което е мотивирало съда да ги приеме като голословни и част от защитната теза, лансирана както от самия подсъдим, така и неговите защитници.

Неоснователен е доводът, че деянието е малозначително по смисъла на чл. 9, ал. 2 НК по отношение на намерените 7 бр. боеприпаси. Не се спори по делото, че същите са предмет на престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК. Така изложен този довод е своеобразно продължение на защитната теза за негодност на пистолета и съответно несъставомерност по отношение на него.

Доколкото обаче, съдът е приел процесния пистолет за годно огнестрелно оръжие, с което са били произвеждани преди изземването му изстрели и факта, че боеприпасите са били лентовани в пълнителя, който е неизменна част от комплектовката на пистолета, то не може да се приеме, че деянието формално осъществява признаците на предвиденото в закона престъпление, но поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна.

Въззивният съд намира, че правилно са преценени всички обстоятелства имащи значение и при определяне вида и размера на наложеното на подс. П. наказание. Отчетени са степента на обществената опасност на конкретното деяние, степента на обществена опасност на дееца и подбудите за извършване на престъплението. Правилен е извода, че той не е личност с ниска степен на обществена опасност. Отчетено като смекчаващо вината обстоятелства е оказаното съдействие в хода на досъдебното производство, изразяващо се в предаване на инкриминираните вещи.

Изводът за липса на многобройни изключителни смекчаващи наказателната отговорност на дееца обстоятелства е верен.

Настоящата инстанция не намира процесуални пороци в преценката на районният съд относно степента на обществена опасност на дееца и деянието.

Законосъобразно първоинстанционният съд е определил наказанието съобразно разпоредбата на чл. 54 от НК. Въззивната инстанция намира

наложеното наказание “ Лишаване от свобода” в размер на 2/две/ години за съответно и справедливо на извършеното от подс.П. престъпление. Същото в пълна степен би постигнало целите визирани в чл.36 от НК и подходящо да повлияе поправително и превъзпитателно към спазване на законите и добрите нрави, както по отношение на подсъдимия, така и по отношение на другите членове на обществото.

Правилно изтърпяването на наказанието “Лишаване от свобода” е отложено по реда на чл.66, ал.1 от НК за срок от 4/четири/ години.

Правилна е и преценката на РС-Шумен за приложението на чл.53, ал.2, б.“а“ от НК.

С оглед изложеното, като съобрази че във въззивното производство не се събраха доказателства, променящи приетата от районния съд фактическа обстановка и като не констатира нарушения на материалния закон, необоснованост или явна несправедливост на наложеното на подс. П. наказание, въззивният съд намира, че обжалваната присъда следва да бъде потвърдена изцяло.

Ето защо и на основание чл.338, във вр. чл.334, т.6 от НПК, Шуменският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 3 от 23.03.2021г. по НОХД № 1650 по описа за 2020г. на Шуменския районен съд .

Решението е окончателно.

На основание чл.340, ал.2, предл.2 от НПК да се съобщи писмено на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____